

† SILUAN
EPISCOP

SCRISOARE PASTORALĂ

LA ÎNVIEREA DOMNULUI
2023

„Că iată a venit, prin Cruce, bucurie la toată lumea!”

EPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DIN UNGARIA

GIULA

Notă: *Această Scrisoare Pastorală se va citi în bisericile parohiale și mănăstirești în Prima Zi de Paști, iar în filii în a Doua Zi de Paști.*

Nr. 136 / 4 aprilie 2023

† SILUAN

**din mila lui Dumnezeu,
Episcopul Eparhiei Ortodoxe Române din Ungaria**

Iubitului cler, cinului monahal și dreptmăritorilor creștini, din sfânta și de Dumnezeu păzita Episcopie Ortodoxă Română din Ungaria, har, milă, pace și binecuvântare, de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, Cel Înviat a Treia Zi din morți și de la Duhul Său Cel Sfânt și de viață Dătător, iar de la noi părintească dragoste și frățească îmbrățișare!

Iubiți frați și surori în Hristos Domnul,

Hristos a înviat!

Zi de mare Praznic și de bucurie ne-a rânduit nouă iarăși, Bunul Dumnezeu, la Sărbătoarea Învierii Domnului din acest an. Este Ziua în care re trăim bucuria întâlnirii cu cel Înviat, împreună cu Ucenicii și Sfinții Apostoli ai Mântuitorului și cu Femeile Mironosițe, care din dragoste pentru Învățătorul lor, au mers la mormânt, dis-de-dimineată (Marcu 16, 2; Ioan 20, 1), fie să îngrijească, așa cum se cuvine, Trupul Domnului Cel Răstignit, pe Care Îl credeau mort, fie să Se întâlnească cu Învățătorul Cel Înviat, după cum au mărturisit unii dintre ei, cu mirare (Luca 24, 22). Este Ziua în care trecem și noi de la această grijă, că moartea le cuprinde pe toate, la nădejdea și bucuria că ea a fost biruită de Viață, prin Învierea Domnului, care este evenimentul cel mai important din istoria omenirii. Este Ziua în care nădejdea și așteptarea cea mai profundă a

omului își găsesc răspuns și împlinire, pentru că nici unul dintre pământenii nu ar vrea să moară, sau să dispară în neant. Iar Învierea Domnului, pentru cei care au ochi să o vadă, este garanția cea mai mare că această așteptare adâncă a sufletelor noastre este justificată. Ea este o experiență personală, pe care trebuie să o trăiască fiecare în parte, la fel cum și Hristos Domnul S-a întâlnit în mod personal cu fiecare dintre Sfinții Săi Ucenici și Apostoli, pe care i-a chemat la Sine, pe calea credinței. Este o cale care multora le pare greu de crezut, dar care corespunde cu nevoile cele mai adânci ale ființei umane și care îl pune pe fiecare om în legătură directă cu Dumnezeu, prin Mântuitorul nostru Iisus Hristos, Care Îl face cunoscut. Iar aceasta este viața cea adevărată: „*Să Te cunoască pe Tine, singurul adevăratul Dumnezeu și pe Iisus Hristos, pe Care L-ai trimis!*” (Ioan 17, 3). Cine nu își dorește să se bucure pururea și din plin de viață? Doar că viața nu înseamnă numai clipele fericite, în care nu-ți lipsește nimic. Ci ea este un lucru cu mult mai mare, este însăși existența noastră pe acest pământ, pe care o primim, ca dar, de la Dumnezeu și pe care o putem înțelege doar prin legătură directă cu El. De aceea este foarte important ca între preocupările noastre să așezăm și această căutare a rostului vieții, această căutare a lui Dumnezeu, despre care ne vorbește în chipul cel mai firesc Sărbătoarea Sfințelor Paști, pentru că Hristos biruiește moartea, de care cu toții ne temem și Se arată pe Sine că este viu, că este Însuși Izvorul Vieții, Cel Care a dat omului ființă, din pământ și suflarea Duhului Său Celui Sfânt (Facere 7, 2), iar acum îi dăruiește și Viața cea Veșnică, prin El.

Dreptmăritori creștini și creștine,

Oare, cum putem să ne încadrăm și noi pe această cale? În primul rând, oprindu-ne pentru o clipă din tumultul și grijile vieții zilnice. Luând aminte la frumusețea naturii, care acum, în primăvară, revine și ea la viață! Florile, care împodobesc fața pământului și mugurii copacilor și verdeța care se așterne peste tot, sunt un semn sigur al puterii de viață și de renaștere pe care Bunul Dumnezeu a așezat-o în întreaga natură și nu doar în sufletul omului.

Avem, așadar primăvara de afară, care ne încântă. Iar nu demult, la Slujba Prohodului Domnului, am cântat și noi, împreună cu Maica Domnului: „*Primăvară dulce, Fiul Meu prea dulce, frumusețea unde Ți-a apus?*” (strofa a 13-a, de la Starea a 3-a). Înțelegem, prin aceasta, că Primăvara cea frumoasă și Izvorul frumuseții naturii ce ne înconjoară vin tot de la Hristos, Care prin puterea Sa dumnezeiască le-a creat și le-a împodobit pe toate. Dar nu putem să nu ne gândim și la reacția omului în fața acestei frumuseți, care din invidie și din răutate nu a putut să se bucure de ea, ci s-a gândit să o dea la o parte și încă prin moarte de batjocură, pe Cruce și în chinuri grele. Pe de o parte, frumusețea și măreția lui Dumnezeu, pe de altă parte, neputința și micimea firii umane căzute în păcat, care se ridică până și împotriva Creatorului său! Iar acest tip de reacție, sub diferite forme, se întâlnește până în ziua de astăzi, dând impresia că omenirea nu a învățat nimic, în atâția ani de existență și de istorie a ei.

Însă Primăvara adevărată și Frumusețea deplină, adică Domnul nostru Iisus Hristos, Își urmează calea: „*Iar unde Mă*

duc Eu, voi știți și știți și calea!” (Ioan 14, 4). Calea Patimilor și a Răstignirii, rânduită Lui de om și pornită din invidie. Dar și calea biruinței morții și a Învierii, pentru că Hristos nu rămâne cu Trupul Său în groapă. Ci cu duhul coboară până la iad, ca să-l caute și să-l răscumpere pe Adam, cu tot neamul, iar apoi Învie din mormânt și Se arată pe Sine Înviat Ucenicilor Săi (Ioan 21, 1, 14), care s-au bucurat văzând că este Domnul (Ioan 20, 20). Și aceasta este esența Sărbătorii Sfintelor Paști: trecerea din moarte la viață și biruința Vieții asupra morții, prin Hristos, Paștele nostru și Primăvara cea veșnică, Care ne cheamă și pe noi pe calea vieții și a frumuseții.

Iubiți credincioși și credincioase,

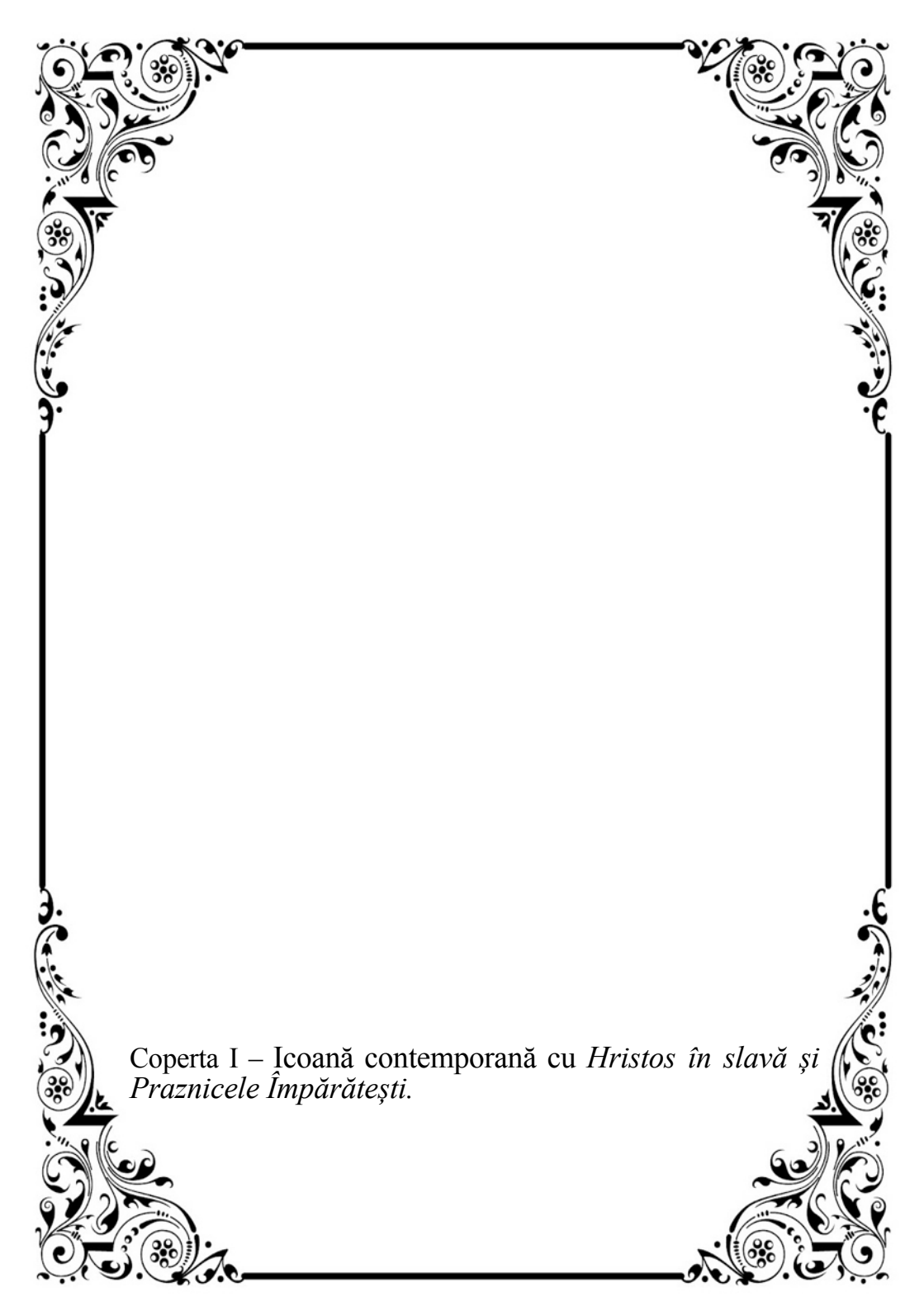
Taina și Minunea Învierii, cât și prezența lui Dumnezeu în lume, care lucrează prin Hristos, rămân un mare dar și o binecuvântare pentru creștini și pentru toți cei care vor să priceapă această cale. A fost întotdeauna așa, pentru creștinii din toate timpurile și mai ales pentru Mucenici, care au socotit legătura lor personală cu Domnul Iisus Hristos drept cel mai mare dar din această viață, pentru care au fost dispuși să renunțe la toate. Dar rămâne la fel de important și de actual și pentru noi, într-o lume tulburată de războaie și de ură și în care ni se vorbește câteodată despre lucruri și așa-zise noi „valori”, din ce în ce mai ieșite din comun. Pe care nu le poate accepta nici omul obișnuit și cu atât mai puțin creștinul, care își propune alte standarde de viață și valori. Și care, în fond, sunt și pot deveni valabile, pentru toată lumea. În lumea aceasta debusolată și îngrijorată, iată că a venit prin Cruce bucurie la

toată lumea. Și a strălucit iarăși în lume Lumina Sfintei Învieri, care ne arată și nouă calea. Calea de a trece cu demnitate și răbdare prin toate greutățile, calea care ne aduce pace în suflete și în lume. Și este o pace mai specială, care nu se clatină de nimic: „*Pace vă las vouă! Pacea Mea o dau vouă! Nu precum vă dă lumea!*” (Ioan 14, 27). Iar această pace, care copleșește toată mintea și care a fost adusă în lume mai ales de Învierea lui Hristos, să se aștearnă și în sufletele voastre, ajutându-vă să vă puteți bucura de aceste zile frumoase, de Praznic! Și să cunoașteți întotdeauna calea care este bine de urmat!

Al vostru, al tuturor, de tot binele doritor și către Hristos Domnul Cel Înviat rugător,

† **Siluan**
Episcopul Eparhiei Ortodoxe Române din Ungaria

Dată în Reședința noastră Episcopală din Giula, la Praznicul Învierii Domnului, în Anul Mântuirii 2023.

Coperta I – Icoană contemporană cu *Hristos în slavă* și
Praznicele Împărătești.